

Pivot Point

Pivot Points czyli punkty zwrotu to matematyczna formuła wyznaczania poziomów wsparć i oporu na podstawie maksimum i minimum odnotowanych w danym okresie. Jest to więc wzór określający między innymi potencjalny zasięg ruchu notowań w danej jednostce czasu. Okres jaki został przyjęty do obliczeń jest także miernikiem czasu, przez który obowiązują wyliczone poziomy. Podstawowa interpretacja zakłada, że w pobliżu obliczonych wartości należy oczekiwać punktów zwrotnych i powrotu co najmniej do najbliższego poziomu. W przypadku przebicia szacowany jest ruch do kolejnej strefy wsparcia lub oporu, w zależności od bieżącego kierunku notowań. Dla diagramów dziennych dość dobry efekt dają wyliczenia bazujące na notowaniach tygodniowych lub miesięcznych.

Wprowadzając do swojej strategii punkty zwrotu, można wyodrębnić trzy podstawowe warianty. Pierwszy zakłada zajęcie pozycji w pobliżu podstawowego punktu zwrotu (Pivot Point) i w pobliżu poziomów S1 (dla pozycji krótkiej) lub R1 (dla pozycji długiej) ustawienia pierwszej ceny docelowej, gdzie realizowany będzie zysk. Strategia ta może być też oczywiście stosowana dla posiadanych pozycji sprzed bieżących obliczeń. Kolejne poziomy docelowe to oczywiście S2 i R2. Drugi wariant polegałby na spekulacyjnym kupnie pod odbicie w górę w przypadku spadku notowań do poziomu S1 lub S2 i wejściu na krótko w momencie dojścia notowań w pobliże poziomów R1 lub R2. Kolejno napotkane poziomy w przypadku kontynuowania odbicia stanowią potencjalny target price. Trzeci wariant, wymagający trochę cierpliwości, bierze pod uwagę wybicie notowań po za poziomy wsparcia lub oporu. W przypadku przebicia poziomu R1 należy zająć długą pozycję z perspektywą realizacji zysku w pobliżu wartości R2. Jeżeli notowania zejdą poniżej wartości S1 zajmowana jest krótka pozycja z ceną docelową na poziomie wyliczenia S2. Poziomy wsparcia lub oporu wyznaczone z pomocą tego narzędzia mogą też posłużyć jako linie obrony dla zleceń stop loss.

Pivot Point z powodzeniem można łączyć z innymi technikami. Użycie dodatkowych linii trendu, identyfikacja formacji czy też wskazania oscylatorów, powinno poprawić efektywność strategii.

FORMUŁA:

$$P \text{ (Pivot point)} = (H + L + C) / 3$$

$$R1 \text{ (pierwszy opór)} = 2P - L$$

$$S1 \text{ (pierwsze wsparcie)} = 2P - H$$

$$R2 \text{ (drugi opór)} = P + (R1 - S1)$$

$$S2 \text{ (drugie wsparcie)} = P - (R1 - S1)$$

Ceny zamknięcia, najwyższe i najniższe odnoszą się do okresu będącego podstawą obliczeń.

Marcin Brendota